

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. prosince 2018 — Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Věc C-815/18)

(2019/C 122/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Žalované: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb [Úř. věst 1997, L 18, s. 1; dále jen „směrnice o vysílání pracovníků“] vykládat v tom smyslu, že se má použít také na pracovníka, který pracuje jako řidič v mezinárodní přepravě zboží, a svou práci tedy vykonává ve více než jednom členském státě?
- 2) (a) Pokud bude odpověď na otázku 1 kladná, jaké kritérium nebo jaká hlediska je třeba vzít za základ pro určení, zda je pracovník působící jako řidič v mezinárodní přepravě zboží vyslán „na území členského státu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 3 směrnice o vysílání pracovníků a zda tento pracovník ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice o vysílání pracovníků „po omezenou dobu vykonává práci na území jiného členského státu než státu, ve kterém obvykle pracuje“?

(b) Má pro zodpovězení otázky 2(a) význam skutečnost, že podnik, který vysílá pracovníky uvedené v otázce 2(a), je spojen s podnikem, do kterého je tento pracovník vyslán — např. prostřednictvím skupiny společností — a pokud ano, do jaké míry?

(c) Pokud práce pracovníka uvedeného v otázce 2(a) zahrnuje zčásti kabotážní dopravu — tzn. přepravu, která je poskytována výlučně na území jiného členského státu než státu, ve kterém pracovník obvykle pracuje — je třeba pak u tohoto pracovníka v každém případě vycházet z toho, že ve vztahu k této části práce pracuje přechodně na území prvně jmenovaného státu? Pokud tomu tak je, platí v této souvislosti minimální hranice, například ve formě minimální doby za měsíc, ve které se tato kabotážní doprava uskutečňuje?
- 3) (a) Pokud bude odpověď na otázku 1 kladná, jak je třeba vykládat pojem „kolektivní smlouvy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné“, ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 8 prvního pododstavce směrnice o vysílání pracovníků? Jde o autonomní pojem unijního práva a stačí tedy, že podmínky stanovené v čl. 3 odst. 8 prvním pododstavci směrnice o vysílání pracovníků jsou ze skutkového hlediska splněny, nebo tato ustanovení zároveň požadují, aby kolektivní smlouva byla prohlášena za všeobecně použitelnou podle vnitrostátních právních předpisů?

(b) Pokud nelze kolektivní smlouvu kvalifikovat jako kolektivní smlouvu, která byla prohlášena za všeobecně použitelnou, ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 8 prvního pododstavce směrnice o vysílání pracovníků, brání pak článek 56 SFEU tomu, aby podnik usazený v členském státě, který vysílá pracovníka na území jiného členského státu, byl smluvně zavázán dodržovat ustanovení takové kolektivní smlouvy, platné v posledně uvedeném státě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).